

Prof. Boštjan Košir

Komentar javnosti 007-160/2015/3 15.4.2015 (prejeto po IPP)

Spoštovani,

Načela napisanega zakona niso širše predabaturana. Naj spomnim: pred dvajsetimi leti je država po takratni zakonodaji imela 40 % premoženja in bi majhnim naporom pridobila še tistih 11 %, če bi to bilo v interesu (ljudje so imeli certifikate).

Manjka dogovorjena smer razvoja, strategija gozdarstva. Nalezli smo se (ustvarili) cel kup agencij, inštitutov in ustanov (SKZG), ki jih ne pozna nihče na tem svetu. Ta zakon bi moral to preseči.

Zanimivo je, da SDH v portfelju nima pomembnega državnega premoženja - gozdov.

Kam to pelje, ne vem, vem pa, da so bili države v zgodovini predvsem branitelji teritorija in nikoli nekaj, kar je teritorij podarjalo nedržavljanom ali jim to posojala.

Pozdravljam idejo, da z državnimi gozdovi gospodari ena (ENA) organizacija. Ta pa bi morala imeti tudi javna pooblastila in izrabljati ogromno zalogo delovnih sredstev v Sloveniji (gozdarska mehanizacija, usposobljeni ljudje, NPK itd).

Rešitev vidim v mešani delniški družbi, kjer bi zakon določil npr. najmanj 51% lastništvo države (zaradi javnih funkcij), ostalo, pa bi šlo na razpis, borzo itd.

Ideja, da se izvajalce vključuje samo v pogledu dela v gozdovih ne more zdržati in je slaba. Tudi tujina ne dela tako. Odkup na panju, ki vsebuje seveda tudi celoten proces je normalna stvar. Prodajati na trgu samo delo brez možnosti prodaje izdelkov je zelo, zelo zastarela zamisel, kar se meri v stoletjih ali tisočletjih.

Novi zakon naj prinese poenostavljenje in ne kompliciranje gospodarjenja z gozdovi.

Združite čim več funkcij (po potrebi tudi ustanov) v tisto, kar država potrebuje. Tako bo tudi maksimalna renta, ki vsebuje ne samo stroške gospodarjenja in vlaganje v gozdove, temveč tudi pripadajoče dajatve (davke) in delovna mesta. Več o teh vsebinah sem se pripravljen pogovarjati...

prof.dr. Boštjan Košir